

Universitätsbibliothek Paderborn

Decisiones Practicæ Casuum Conscientiæ Selectorum In Praxi, Et Foro Interno Quotidie Occurrentium, Omnibusque, Præsertim Ecclesiasticis, Qui Sui, Et Aliorum Curam Gerunt, Perutilium, Resolutorum

Pars Altera Decisionum Practicarum Casuum Conscientiæ Selectorum In
Praxi, Et Foro Interno Quotidie Occurrentium, Omnibusque, Præsertim
Ecclesiasticis, Qui Sui, Et Aliorum Curam Gerunt, Perutilium, Resolutorum

Leonardelli, Bonaventura

Augustæ Vindelicorum ; Græcii, 1739

Q. 1. An, & quomodo peccet Faustinus Parochus negociando per Faustum
cognatum suum?

urn:nbn:de:hbz:466:1-41144

590 Ad 1. Q. responsio pendet ex eo, an Clerici, & Religiosi negotiationem sibi prohibitam exercere possint mediata, & per alios? Ubi negativam sententiam tenent Ugolin. Megal. Ricc. & Salzedo apud Dianam tom. 1. tr. de contract. Resol. 72. quia juxta Regulam 72. in 6. quod quis per se ipsum non potest facere, neque per alium potest.

591 Verum affirmativam sententiam recte defendunt Molina D. 342. Lugo D. 26. Sect. 4. Less. l. 2. de just. c. 21. n. 6. Laym. l. 3. tr. 4. c. 17. Haun. tom. 4. de J. & J. tr. 10. n. 285. Turrian. 2. 2. tom. 2. D. 59. dub. 2. n. 3. alique communiter, docentes Clericum sic negotiantem nec graviter delinquere, nec penas incurrere in negotiatores in jure Statutas, modo Clericus totam curam relinquat laicis, ita ut solam pecuniam ipse exponat, laici vero operam, & industriam apponant. Ratio est, quia leges negotiationem Ecclesiasticis prohibentes de illis duntaxat negotiatoribus loquuntur, qui negotiantur per se ipsos, in quos solos latae sunt poenae in jure sancitae, ut colligitur ex Clement. 1. de vita, & honest. Cleric. Et ratio ulterior est, quia incommoda illa, & inconvenientia, propter quae Clericis negotiatio prohibetur, non sequuntur ex negotiatione per alios exercenda; nam sic per alios ne-

gotiando non impediuntur a divinis officiis rite obeundis, aliisque sacris functionibus peragentis, nec sic se immiscent negotiis, & curis saecularibus, neque se committunt periculis peccandi, quae mercatura secum afferre solet.

Nec obstat citt. Regula 72. in contrarium supra relata, utpote quae duntaxat intelligenda est de iis, quae sunt intrinsece mala; de iis vero, quae mala sunt extrinsece ob prohibitionem tantum pro casu, quo ratio prohibitionis non cessat; prout tamen cessat in praesenti talis ratio prohibitionis, utpote quae est impedimentum, & distractio a Divinis, & S. functionibus, indecentia, & pericula inde peccandi, quae omnia per negotiationem per alios exercendam cessant in personis Ecclesiasticis, ut dictum est supra.

Dixi supra Clericum per alios negotiantem non delinquere graviter; nam an non saltem leviter peccet, magis est controversum. Peccatum esse veniale affirmant Molin. citt. Malderus, Rebell. & alii. Lugo vero Less. Turrian. Fill. & alii: censent, spectato jure positivo, nullum esse peccatum, idque consequenter, & melius; nam si leges Canonicae de hoc etiam casu loquuntur, peccatum erit grave; si vero

si verò non loquuntur, neque peccatum veniale erit. Unde si aliqua culpa in hoc intervenit, hæc erit propter indecentiam contra legem naturæ, & reverentiam ipsius Statûs ratione scandali. Ex his patet quoque responsio ad 1. Q.

592 Ad 2. Q. Clericos, & Religiosos negotiando negotiatione propriè dicta per se peccare mortaliter, docet communis DD. cum Molina l. c. & Lug. l. c. n. 24. contra Cajetanum *V. Clericus*, id, quod patet ex pœnis censurarum in ejusmodi negotiatores Statutis. An autem Clericus una solùm, alterave vice negotiando peccet mortaliter dubium, & controversum est: Ubi non nulli apud Azor 2. tom. l. 8. c. 2. q. 5. censent semper peccatum esse grave, etsi semel solùm, vel iterum negotiatio exerceatur in materia gravi.

593 Sed communior, ac verior sententia negat, unam, alteramve emptionem ad lucrandum factam peccatum esse mortale, secluso scandalo, vel nisi negotiatio fortè esset in maxima Summa, & quantitate. Ita Lugo l. c. Barbof. in c. 6. b. 4. n. 2. Palao n. 16. Pelliz tom. 1. tr. 6. c. 10. Haun. l. c. n. 281. Less. dub. 2. n. 4. Turrian. l. c. n. 4. Filliuc. t. 2. tr. 35. c. 1. q. 8. Salas dub. 2. n. 4. dicens non delinqui graviter ab illo Clerico, P. Leonardelli Soc. Jesu,

rico, qui semel, vel iterum libros, Cruces, & Reliquiaria occultè emit, ut carius vendat. Mulder; Diana, aliæque, excusantes Clericum ratione parvitatæ materiæ à mortali, qui, secluso scandalo, semel, atque iterum tantùm negotiationem exercuit. Ratio autem communioris sententiæ est, quia negotiator non ab uno, vel altero, sed à frequentatis actibus dicitur, ipsaque jura, quæ mercaturam, seu negotiationem prohibent, loquuntur ferè semper de Clericis exercentibus negotiationem, eique insistentibus, & ex negotiatione victum quærentibus, quæ omnia non verificantur de uno, alterove actu, sed frequentiam important.

Dixi suprâ negotiando negotiatione propriè dicta; nam impropiè dicta Clericis, & Religiosis non prohibetur: Hinc illicitum non est Clericis emere pecora, aliæque animalia, in propriis pascuis alenda, & postea vendenda, quia fructus suorum prædiorum, vel agrorum vendunt, neque hæc est negotiatio propriè dicta, sed potius artificium, & industria pertinens ad œconomiam domûs. Unde non prohibentur ex frumento de propriis agris collecto pinsere panes, & vendere, praxare cerevisiam, de uvis suarum vinearum exprimere vinum, & vendere, modò id non faciant per se ipsos. Item emere boves, equos, aliæque animalia

LIII

pro